

«στενή» επιτήρηση

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ S. FERRANTI

SETH FERRANTI

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤΙΚΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ, ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΕΙ
ΑΠ' ΤΗΝ ΨΕΙΡΟΥ (ΚΑΙ ΔΕΧΤΗΚΕ ΝΑ
ΜΙΛΗΣΕΙ ΣΤΟ U-man)

Στις αρχές των 90s ήταν ένας επικηρυγμένος, στη λίστα με τους 15 πιο καταζητούμενους ανθρώπους της Αμερικής. Στην πορεία συνελήφθη, κλειδαμπαρώθηκε πίσω από τα κάγκελα της φυλακής και έκτοτε την έχει «ακούσει» δημοσιογράφος, γράφοντας «πύρινα» άρθρα για λογαριασμό μερικών από τα κορυφαία mags του πλανήτη.

Το όνομα του Seth Ferranti το ανακάλυψα εντελώς τυχαία. Συγκεκριμένα, ήταν μια από αυτές τις γνωστές χαλαρές (:) μέρες που συνήθως ακολιθούθουν το κλείσιμο ενός τεύχους, όταν κατά τη διάρκεια της ψυχαγωγικής περιήγησής μου σε διάφορα sites σχετικά με το NBA, η μοίρα μου με έβγαλε στον ιστό του hoopshype.com. Εκεί, ανάμεσα στα blogs πολλών και διακεκριμένων προσωπικοτήτων απ' την πιάτσα του μπάσκετ, ξεχώρισα ένα σημείο στο οποίο αναγραφόταν (κι εξακολουθεί να αναγράφεται) τόσο το όνομα του Seth Ferranti, όσο και η υποσημείωση που μου κέντρισε το ενδιαφέρον. «Prison ball writer», έγραφε, και ο παραδοσιακά αδιάκριτος νους μου, μην μπορώντας ν' αντισταθεί στην πρόκληση, κλίκκαρε πάνω στο link για να δει περί τίνος πρόκειται. Κάπως έτσι, ανακάλυψα την ιδιότητα του εν λόγω κυρίου. Και ποια είναι αυτή; Εν ολίγοις, θα ήλεγμε ότι συνοψίζεται στα εξής: δημοσιογράφος που γράφει κείμενα σχετικά με το άθλημα μέσα από τη φυλακή, με φήμη τόσο μεγάλη στους journalist κύκλους, που πολλοί τον θεωρούν τη δεδομένη στιγμή ως έναν από τους κορυφαίους column editors του NBA παγκοσμίως! Το πόρισμα αναπόφευκτο: στα χέρια μου βρισκόταν ένα βαρβάτο story, που εγώ ως καλό «ηγανικό»-σαν δίποδος... K9- όφειλα να το κυνηγήσω. Καθότι όμως δεν είχα καμία όρεξη να ταλαιπωρηθώ άδικα, γι' αυτό και προτού συνε-

χίσω την έρευνά μου, φρόντισα πρώτα να μιλήσω στον Πάνο για να τον ρωτήσω αν θα τον ενδιέφερε ένα άρθρο σχετικά με έναν τύπο που είναι συνάδελφός μας, μέσα από τη...φυλακή. «Γράψε ένα αφιέρωμα γι' αυτόν», μου είπε ο Διευθυντής μου. «Έχω μια καλύτερη ιδέα», ανταπάντησα, «τι θα 'ήλεγες να δοκιμάζα μια συνέντευξη μαζί του;». Το OK βγήκε αβίαστα από το στόμα του 2Π. Και σήμερα που το συλλογίζομαι περισσότερο, το θεωρώ σχεδόν καρμικό ότι αμφότεροι εκείνη τη μέρα αντιληφθήκαμε πως με τον συγκεκριμένο «φυλακόβιο» είχαμε χτυπήσει φλέβα χρυσού. Κι έτσι ήταν... Προτού ξεκινήσω, ωστόσο, να

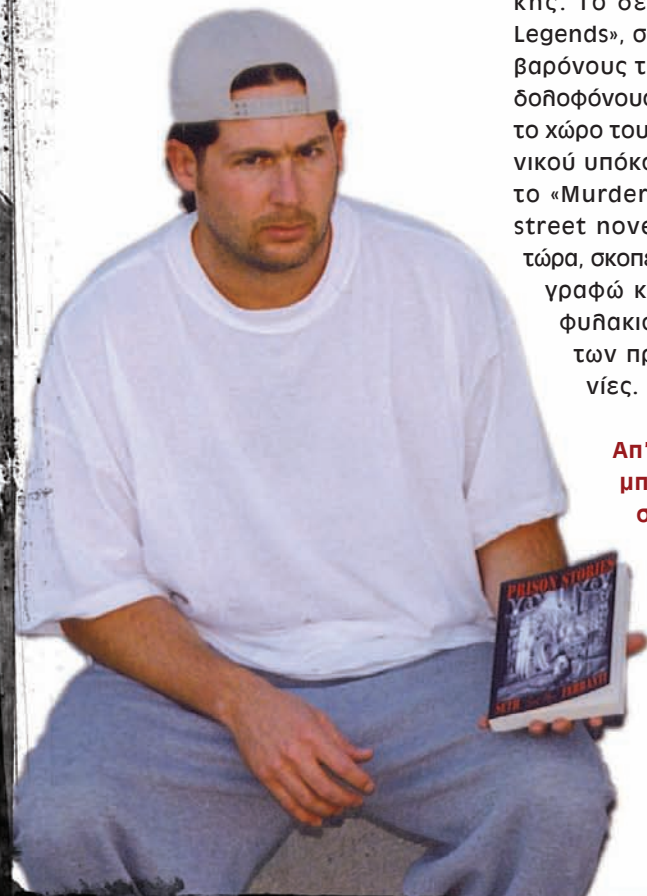
κάνω τις πρώτες επαφές για τη συνέντευξη, ένιωσα την ανάγκη να την «ψάξω» λίγο περισσότερο με την πάρτη του. Δεν ξέρω γιατί, αλλά ένα προαίσθημα μου έλεγε ότι η περίπτωση του είχε πολύ περισσότερο ζουμί απ' όσο θα μπορούσα να φανταστώ. Περισσότερο να σημειώσω εδώ πόσο ανακουφισμένος αισθάνθηκα, όταν ύστερα από ένα τριήμερο διαδοχικών «ανασκαφών» σε διάφορα sites, αλλιά και σε αρχεία περιοδικών, ανακάλυψα όλες τις πτυχές της ζωής του αξιότιμου κυρίου Ferranti. Και, για καλή μου τύχη, ήταν πολλή αυτές. Για παράδειγμα, έμαθα ότι ο συγκεκριμένος prisoner, προτού βρεθεί πίσω από τα κάγκελα, ήταν γνωστός στους κύκλους του υποκόσμου ως βαρόνος των ναρκωτικών-και δη του LSD. Ότι όταν πιάστηκε για πρώτη φορά στη φάκα από τις Αρχές, σκηνοθέτησε την αυτοκτονία του (!) προκειμένου ν' αποφύγει τα σίδερα της φυλακής. Ότι στο διάστημα 1991-1993 το όνομά του ήταν top στη λίστα με τους «15 Πιο Επικηρυγμένους Ανθρώπους των ΗΠΑ». Ότι την υπόθεσή του την παρακολούθησαν και την κάλυψαν με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον διάφορα μεγάθηρία του παγκόσμιου δημοσιογραφικού Τύπου, όπως το Rolling Stone, η The Washington Post και οι Washington Times. Ότι στην τελική, ρε γαμώτο, μιλάμε για έναν τύπο ο οποίος, αν κι εγκλωβισμένος στη «στενή», πέτυχε να γίνει συγγραφέας (σ.σ.: αξίζει πραγματικά να διαβάσεις το πρώτο του συγγραφικό πόνημα, που τιτλοφορήθηκε ως «Prison Stories») και δημοσιογράφος, καταφέρνοντας επιπλέον να «χώσει» την πένα του σε έντυπα που άλλοι θα πλήρωναν αδρά προκειμένου να αντικρίσουν την τζίφρα με τα ονόματά τους δημοσιευμένα. King, Slam, FHM, Don Diva αποτελούν, άλλωστε, μερικούς μόνο από

Ο Seth Ferranti σπικάρει και φωτογραφίζεται κατ' αποκλειστικότητα στο περιοδικό μας, που σε ρόλο... Michael Scofield, κατάφερε να κλειστεί σ' ένα κελί μαζί του, για...ν' αποδράσει με τη συνέντευξή του.

SETH FERRANTI

τους μεγάλους εκδοτικούς τίτλους που αποφάσισαν να «φιλοξενήσουν» στις σελίδες τους κάμποσα από τα κείμενά του-κι εξακολουθούν να συνεργάζονται συστηματικά μαζί του.

Όσο για το διαδικαστικό της συνέντευξης και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτή επιτεύχθηκε-φωτογραφικά και κειμενικά- αυτό sorry αλλιώς θα το κρατήσω για τον εαυτό μου (ποιος «δίνει», άλλωστε, τόσο ωμά τις πηγές του σήμερα;). Ωστόσο, προκειμένου να τα 'χω κι εγώ καλά με τη συνείδησή μου, δεν πρόκειται να παραθίψω εδώ να ευχαριστήσω τη συνοδοιπόρο στη ζωή του Seth, Diane, η οποία όχι μόνο μου προσέφερε ανυπολόγιστη βοήθεια, αλλά συν τοις άλλοις πέτυχε-χωρίς καμία απολύτως δόση υπερβολής-να με χώσει στη «στενή» για να έρθω σε επαφή με το σύντροφό της. Α, και για να μην ξεχαστώ: αν θες να τσεκάρεις κι άλλα πράγματα σχετικά με τον Seth Ferranti, μπορείς κλήθιστα να ξαναγυρίσεις στο προσωπικό του site, www.gorillaconvict.com.

Στο ευρύ κοινό είσαι γνωστός με την κωδική ονομασία «Soul Man» (Άνθρωπος-Ψυχή). Πως υιοθέτησες αυτό το παρατσούκλι;

Παίζω πολλά sports εδώ στη φυλακή, μεταξύ αυτών και μπάσκετ. Με αποκαλούνε «Soul Man», εξαιτίας του παιχνιδιού μου, γιατί, όπως ήενε, ο τρόπος που αγωνίζομαι έχει ψυχή και θυμίζει σε πολλά το γενικότερο στιλ που έχουν οι μαύροι μάγκες. Είναι κάτι σαν αυτό που ήεμε στην αργκό του μπάσκετ για κάποιον ήευκό παίκτη, ότι μοιάζει με «ήευκή σοκολάτα».

Όσον αφορά τη συγγραφή κειμένων, κατά τη γνώμη μου είσαι ένας πολύ χαρισματικός αρθρογράφος. Ποια είναι τα επαγγελματικά σου σχέδια για το μέλλον, αφότου αποφυλακιστείς; Σκοπεύεις, π.χ., να φτιάξεις το δικό σου περιοδικό;

Στην παρούσα φάση εργάζομαι ήδη πυρετωδώς πάνω σε τρία βιβλία. Το ένα ονομάζεται «Prison Ball» και ασχολείται με μπασκετμπολίστες της φυλακής. Το δεύτερο είναι το «Street Legends», στο οποίο καταπιάνομαι με βαρόνους των ναρκωτικών, αλλά και δολοφόνους-εκτελεστές (hitmen) από το χώρο του αφροαμερικάνικου/ ισπανικού υπόκοσμου. Και τέλος υπάρχει το «Murder Capital», το οποίο είναι street novel. Σχετικά με το μέλλον τώρα, σκοπεύω να συνεχίσω να αρθρογραφώ και όταν με το καλό αποφυλακιστώ, τότε καλώς εχόντων των πραγμάτων θα γυρίσω ταινίες.

Απ' όσο ξέρω, «παίζεις μπάλα» με τα άρθρα σου σε διάφορα περιοδικά, αλλά και σε κάμποσα δημοσιογραφικά sites. Ποιο είναι το αγαπημένο σου;

Οπωσδήποτε το Don Diva (σ.σ.: γαμάτο περιοδικό που πραγματεύεται διάφορα θέματα «πιάτσας» στους δρόμους των ΗΠΑ), το Slam (σ.σ.:

το κορυφαίο, άνευ συναγωνισμού, έντυπο για το NBA παγκοσμίως) και το site hoopshype.com (σ.σ.: στο οποίο, παρεμπιπτόντως, μαζί με τον Seth αρθρογραφεί και ο γνωστός μας από τη θητεία του στον Ολυμπιακό, Eddie Johnson!).

Τι είναι το μπάσκετ για σένα; Σου 'χει τύχει ποτέ να συναντήσεις από κοντά κάποιο μεγάλο αστέρι του NBA;

Το μπάσκετ είναι ένα μέσο για να εκφράζομαι. Ένας τρόπος για να ξεθυμαίνω απ' τις έννοιες μου και να γυμνάζομαι. Μ' αρέσει να το παίζω και μ' αρέσει να το βλέπω. Σχετικά με το δεύτερο σκέλος της ερώτησης τώρα, είχα παρακολουθήσει από κοντά το 1984 τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Los Angeles και μάζεψα κάμποσα αυτόγραφα από τον Mike Jordan.

Τι είναι αυτό που ήατρεύεις περισσότερο στο sport;

Την αθλητική του υπόσταση, το θέαμα, τις απρόβλεπτες κινήσεις, τα καρφώματα και το φυσικό παιχνίδι ανάμεσα στους παίκτες.

Πιστεύεις ότι αυτή η ιδιαιτερότητα που έχεις, το γεγονός δηλαδή πως γράφεις άρθρα μέσα από τη φυλακή, είναι ο βασικότερος λόγος που έχεις γίνει διάσημος;

Δε θα το ήεγα αυτό. Η υπόθεσή μου, βέβαια, είχε τεράστια απήχηση στον Τύπο και μάλιστα καλύφθηκε δημοσιογραφικά από το περιοδικό Rolling Stone, ωστόσο πιστεύω ότι η πένα μου είναι αυτή που έχει διατηρήσει το όνομά μου στο φως της δημοσιότητας.

Το 1991 σκηνοθέτησες την αυτοκτονία σου. Πως κατάφερες να ξεγελάσεις τις Αρχές και ποιο ήταν το σχέδιό σου εκείνη την περίοδο;

Ήμουν απλώς ένα παιδί τότε, οπότε δε θα ήεγα ότι υπήρχε κάποιο σχέδιο. Απλώς ήθελα να δραπετεύσω από μια γαμημένη κατάσταση (σ.σ.: κατά ήέξη, «fucked up situation»). Εκείνη την περίοδο, να φανταστείς, πίστευα

ότι θα κατάφερα να βγάλω κανά διακοσάρι κιλιάρικα σε δολιάρια και στο καπάκι να εξαφανιστώ στο Amsterdam...

Κάποτε, το όνομά σου φιγουράριζε στην περίφημη λίστα με τους «U.S. Marshal's Top 15 Most Wanted» (σ.σ.: οι 15 Πιο Καταζητούμενοι Άνθρωποι στην Αμερική).

Πως κατάφερες να επιβιώσεις σα φυγάς;
Είχα πολλή ψεύτικες ταυτότητες, με αρκετά και διαφορετικά ονόματα. Εκείνα τα χρόνια ταξίδευα πολύ και πουλούσα ναρκωτικά, ενώ όλες οι συναλλαγές μου τότε είχαν ως σημείο αναφοράς το ρευστό. Πίστεψέ με, κάτι τέτοιο δεν ήταν δύσκολο να το καταφέρεις στην Αμερική των 90s...

Εδώ έξω οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν την παραμικρή ιδέα σχετικά με το πώς μπορεί να είναι η ζωή πίσω από τα σίδερα της φυλακής. Μπορείς να μας κατονομάσεις ορισμένες βίαιες καταστάσεις που λαμβάνουν συνήθως χώρα εκεί;
Πέφτει πολύ ξύλο, οι εκβιασμοί αποτελούν καθημερινό φαινόμενο, πολλοί κρατούμενοι πέφτουν θύματα βιασμού, άλλοι μαχαιρώνονται και γενικά οι κακοποιήσεις είναι πολύ συχνές. Σε κάθε περίπτωση, όμως, έχει να κάνει με το πώς εσύ καταφέρνεις να διαχειριστείς τον εαυτό σου και να επιβιώσεις εδώ μέσα. Κι αυτό, γιατί μόνο τα κορόιδα εκτιθενται. Οι δυνατοί, είτε έτσι είτε αλλιώς, καταφέρνουν να επιβιώσουν.

Μπορείς να μου αναφέρεις έστω ένα περιστατικό που έτυχε να σε τρομοκρατήσει στη φυλακή;

Σε γενικές γραμμές φροντίζω να μένω μακριά από τα ευτράπελα και τις κακοτοπιές, ωστόσο έχω ακούσει για διάφορα αποτρόπαια πράγματα που έχουν συμβεί, όπως π.χ. για τυπάδες που έχουν ξεριζώσει το άντερο ενός συγκρατούμενού τους ή για άλλους, που δέχτηκαν 60 μαχαιριές, με αποτέλεσμα να πεθάνουν.

Στο παρελθόν ασχολήθηκες με τα ναρκωτικά και τώρα ασχολείσαι με το μπάσκετ. Οπότε αναπόφευκτα συνδυάζω αυτά τα δυο στοιχεία στο μυαλό μου κι ερωτώ: ποια είναι η γνώμη σου για τους μπασκετμπολίστες που αντιμετωπίζουν προβλήματα με τα ναρκωτικά;

Νομίζω ότι χαραμίζουν μια φοβερή ευκαιρία για να πετύχουν κάτι σημαντικό στις ζωές τους. Η γνώμη μου είναι ότι σε αυτές τις περιπτώσεις οφείλεις να χαλιναγωγείς τους δαίμονές σου και να παίρνεις εσύ ο ίδιος στα χέρια σου τον έλεγχο της μοίρας σου. ☒

Το αριστουργηματικό novel του Seth Ferranti, «Prison Stories», σκιαγραφεί όλα τα «καλιόπαιδα» της «ψειρούς»: από drug dealers και τυπάκια που μόνιμα είναι στο στόχαστρο των συγκρατούμενων τους, μέχρι αδίστακτους φύλλακες, ρουφιάνους της «στενής» και διαφόρων ειδών ψυχάκια συμμοριών.

